

33. मम ज्येष्ठाय संज्ञताः VS. 13, 25. — 2) durch eine Regel u. s. w. gebunden Ācvin. Ça. 4, 2, 18.

संज्ञतिन् adj. gleich verfahren, gleiche Gewohnheiten u. s. w. habend: ब्राह्मण^० MBh. 3, 14638.

संज्ञब्द (2. स + शब्द) adj. (f. स्त्री) mit Geräusch (Lärm) verbunden, G. oder L. machend, von G. oder L. widerhallend: नूपुर Ragh. 8, 62. खुराघात^० (भू) KATHAS. 14, 12. सदः संज्ञब्दं कुर्वद्भिः RĀGĀ-TAR. 5, 361. संज्ञब्दम् adv. mit Geräusch, laut Gobh. 4, 2, 21. TS. PAIR. 23, 9. रुसन् MBh. 2, 2240. fg. भुङ्क्ते P. 8, 3, 69, Schol. Ragh. 5, 45. Spr. (II) 2048. RĀGĀ-TAR. 3, 240. — Verz. d. Oxf. H. 62, a, 3 ist wohl s श^० zu schreiben.

संज्ञयन (2. स + श^०) adj. (f. स्त्री) zusammenstehend, benachbart. द्वे संज्ञते संज्ञयनी व्यतिषजति Śaṅg. B. 2, 1. LIT. 7, 12, 4.

संज्ञर (2. स + श^०) adj. sammt dem Pfeile R. 1, 63, 32. mit einem Pfeile versehen: ein Bogen Ragh. 3, 52. ÇAK. 5, 1. 93, 18.

संज्ञरीर (2. स + श^०) adj. (f. स्त्री) sammt dem Körper, leibhaftig: संज्ञरीर एव स्वर्गं लोकमेति TBa. 3, 11, 2, 3. PĀNĒAV. B. 24, 4, 3. R. 1, 35, 8. mit dem Gebein KĀT. Ça. 21, 3, 13. 25, 7, 13. संज्ञरीरं त्रिमूर्धन्यभिषिञ्चेत् an Haupt und Leib Gobh. 2, 1, 7.

संज्ञत्य (2. स + श^०) adj. (f. स्त्री) eine Pfeilspitze im Körper habend, durch einen Stachel (in übertr. Bed.) gepeinigt, verwundet R. 1, 63, 44. वाक्शल्यैस्ते: संज्ञत्येव 6, 101, 3. Vikr. 29. चेतस् KATHAS. 105, 44. VARĀH. BRH. 8, 53, 59.

संज्ञस्या f. *Nardium indicum* Lehm. RATNAM. im ÇKDr.

संज्ञिरस्क (von 2. स + शिरस्) adj. (f. स्त्री) sammt dem Kopf Gobh. 2, 1, 6. 6, 2. ÇĀKĀH. GRH. 1, 11, 2.

संज्ञीर्षन् (2. स + शी^०) adj. einen Kopf habend (Gegens. अशरीर्षन्) TS. 5, 5, 4, 8. TBa. 4, 1, 8, 3. 2, 3, 2, 1.

संज्ञुक (2. स + श्रुक) adj. sammt der Klarheit (dem Klaren) TS. 6, 1, 10, 1. 4, 2, 2. ÇAT. B. 3, 3, 18. Davon nom. abstr. ^०त्वे n. TS. 6, 1, 5, 3, 2, 2.

संज्ञूक m. = अस्तिक ÇKDr.

संज्ञेष (2. स + शेष) adj. einen Rest enthaltend, nicht vollständig geleast: कौतुमस KĀT. Ça. 24, 3, 41. संज्ञेषाव् adj. so v. a. der seine ganze Portion aufisst, einen guten Appetit hat Suçā. 2, 194, 3. 203, 17. Davon nom. abstr. ^०त्वे n.: संज्ञेषवादापुषः weil die Lebensdauer noch nicht abgelaufen war KATHAS. 77, 30. 123. 197 (संज्ञे^० zu schreiben). संज्ञेषवाद्भीमस्य so v. a. weil es mit Bhīma noch nicht zu Ende gehen sollte MBh. 3, 541.

संज्ञोक (2. स + शोक) adj. bekümmert, traurig, betrübt Spr. (II) 4162. 5691. Andere Belege unter 2. शोक 2). Davon nom. abstr. ^०ता f. MBh. 2, 1933. Z. d. d. m. G. 27, 75.

संज्ञ, संज्ञति NAIKH. 2, 14 (गतिकर्मन्). stocken: कदा चन स्तरीरसि नेन्द्रं संज्ञसि द्वापुषे^० du stockst nicht d. h. lässest stets (den Segen) strömen VĀLAKH. 3, 7. — Vgl. 1. सञ्, सञ्ज् und असञ्जत्.

संज्ञत् (von सञ्) f. Stockung, Hemmniss; concret ein Hemmender: अति नः संज्ञतो नय मुगा नः सुपथा कृणु RV. 1, 42, 7. 3, 9, 4. 7, 97, 4.

संज्ञायु (2. स + श्म^०) adj. bürftig, f. Mannweib TBa. 2, 6, 2. H. 531.

संज्ञीक (von 2. स + श्मी) adj. prächig, schön; davon nom. abstr. ^०ता f. Pracht, Schönheit Spr. (II) 2792.

VII. Theil.

संज्ञेष (2. स + शेष) adj. zweideutig, doppelsinnig KĀVYD. 2, 186. Davon nom. abstr. ^०त्वे n. Comm. ebend.

संज्ञिक gaṇa सिध्दादि zu P. 5, 2, 97. Davon ^०त्वे adj. ebend.

संज्ञ, संज्ञति (स्वप्ने) NAIKH. 3, 22. DBĀTUP. 24, 70. संज्ञत्, संज्ञत्, संज्ञत्, संज्ञत्. 1) schlummern RV. 1, 29, 3. 4. 103, 7. 7, 55, 4. अचित्रे अतः पणयः संज्ञत् 4, 51, 3. 5. 1, 124, 10. प्रावृज्मो साप्यं संज्ञत् 6, 20, 6. अचित्रं संज्ञतो बोधयन्ती 1, 124, 4. 134, 3. AV. 4, 1, 6. redupl.: संज्ञत्स्यकः TS. 7, 4, 20, 1. संज्ञत्स्य^० VS. 23, 18. vielleicht in beiden Fällen स संज्ञ^०. — 2) unthätig —, träge —, faul sein: द्वादश द्यूयदगौकस्यातिष्ठे रणवृभवः संज्ञत् RV. 4, 33, 7. 1, 161, 11. नू चिद्धि रत्नं संज्ञतामिवाविदत् 53, 1. अति वायो संज्ञतो याहि 135, 7. य इन्द्रं संज्ञत्स्यतो ऽनुष्ठापमेदवयुः 8, 86, 3.

— वि, विसंज्ञिः (!) PĀNĒAV. 4, 3, 203.

संज्ञ Kraut, Gras; Saatfeld NAIKH. 2, 7. संज्ञेन चिद्धिमायावृको वसु RV. 1, 51, 3. संज्ञं न पृक्मविदच्छुचत् रिरिद्धासम् 10, 79, 3. स्तस्य योनिमासदः संज्ञस्य योनिमासदः die Stew 5, 21, 4. das Soma-Kraut: गुण्यसि जिह्वा संज्ञम् 8, 61, 3. संज्ञस्य चर्म 3, 5, 6. 4, 5, 7, 7. Angeblich schlafend NAIKH. 4, 2. Nir. 5, 3. und N. eines Ātreja, Liedverfassers von RV. 5, 21. — Vgl. सस्य.

संज्ञ (2. स + सञ्) adj. anhaftend, anhängend; davon nom. abstr. ^०त्वे n. das Haften an Etwas, Berührung, Contact KAP. 3, 72.

संज्ञ (2. स + संज्ञा) adj. volles Bewusstsein habend, bei Besinnung stehend R. 1, 74, 15. 3, 73, 4.

संज्ञिन् m. Festgenosse ÇAT. B. 11, 8, 4, 1. संज्ञिन् 12, 1, 4, 1.

संज्ञ (2. स + स^०) adj. (f. स्त्री) 1) muthig MBh. 7, 3882. — 2) von Thieren besetzt: गर्त M. 4, 47. Ragh. 13, 10. — 3) f. schwanger ÇANDAR. im ÇKDr. Ragh. 3, 9.

संज्ञरी f. RV. 3, 53, 15. fg. nach BHADD. (Ind. St. 1, 119. fg.) ein N. der VĀK: etwa Kriegstrompete.

संज्ञतिक (von 2. स + सातिन्) adj. vor Zeugen geschehend JĀG. 2, 94.

संज्ञधनोपवर्गनिर्घण n. Titel eines Stabaka in Madhusūdanasarasvatī's Çrivedāntakālpalikā Verz. d. B. H. No. 627.

संज्ञोम् (2. स + सी^०) adj. angrenzend, benachbart H. 1450. HALI. 4, 7.

संज्ञ (2. स + सुरा) adj. betrunken Verz. d. Oxf. H. 120, a, 25.

संज्ञु adj. falsche Lesart AV. 5, 27, 1; vgl. VS. 27, 11. TS. 4, 1, 8, 1.

संज्ञीक (von 2. स + स्त्री) adj. beweist, verheirathet Z. d. d. m. G. 14, 370, 5.

संज्ञान (2. स + स्थान) adj. = समानस्थान P. 6, 3, 85. Vor. 6, 98. dieselbe Stellung einnehmend, gleich P. 5, 4, 10. an derselben Stelle des Mundes hervorgebracht (die Ergänzung im gen. oder im comp. vorangehend) RV. PAIR. 2, 6. 4, 10. 13, 5. 14, 9. 20. fg. VS. PAIR. 4, 9. AV. PAIR. 2, 13. 15. 31. 40. 3, 30. Comm. zu 1, 10 und S. 261. TS. PAIR. 2, 47. fg. 5, 27. 38. 9, 2. 14, 9. ऋ^० 13. VS. PAIR. 4, 119. 125.

संज्ञि (von 1. सन्) adj. gewinnend, erwerbend; verschaffend, schenkend: संज्ञिर्विद्वि दिवे दिवे RV. 9, 61, 20. 5, 35, 1. 8, 38, 1. 10, 38, 4. Wagen der Ācvin 2, 18, 1. 3, 18, 5. परिण्या संज्ञिना युवा 2, 23, 10. 9, 29, 4. 10, 120, 2. संज्ञिमविन्दच्छरणे न्दीनाम् den Räuber 139, 6 (nach Nir. 5, 1 so v. a. संज्ञात). superl. ^०तम् ÇAT. B. 1, 1, 2, 12.

संज्ञे (2. स + स्नेह) adj. (f. स्त्री) fettig: नारमस्थि M. 5, 87 = MĀK.